

DEN STØRSTE SYND ER, AT LADE SOM INGENTING

*Interview af Maria Vedby
Kristensen, bestyrelsesmedlem i
Frederikssund vælgerforening*

Af: Karina Lykkegaard

Den største synd er, at lade som ingenting
Sætningen kommer fra en udklippet avisoverskrift, som i de sidste 12 år har fulgt Maria, og sidder på skrivebordsskuffen på kontoret. Overskriften, som har fulgt Maria i 12 år, beskriver Marias tilgang til arbejde, politik .. til livet.

Maria Vedby Kristensen er en del af de konservative i Frederikssunds bestyrelse. Maria trådte ind i bestyrelsen i januar 2018. Den konservative ånd er ikke fremmed, helt fra barnsben har politik været en hel naturlig del af livet. Marias far er konservativ, og når Schlüter tonede frem på fjernsynsskærmen, kom det med stolthed "han er konservativ, han er en af vores". Med en socialdemokratisk mor og en konservativ far, er Maria støbt af konservative og social demokratiske værdier og holdninger.

Og holdninger har Maria mange af, hun er en kvinde med ben i næsen og går gerne ind i en

AT VÆRE KONSERVATIV HANDLER OM AT MAN KAN GØRE NOGET, AT TAGE ANSVAR FOR DIT EGET LIV OG VÆRE NOGET FOR ANDRE.

Hvorfor er du konservativ?

"Det er en følelse, som man ikke helt kan sætte ord på. Det handler om at man kan gøre noget at tage ansvar for dit eget liv og være noget for andre.

Da jeg flyttede til Frederikssund for 10 år siden, bed jeg mærke i, hvor meget skolen og institutionerne havde indflydelse på alt lige fra hvilket tøj mine børn skulle gå i, til hvad de skulle have at spise – jeg oplevede sågar, at der var regler for hvilke kælenavne man måtte bruge, det er helt gak gak, at der skal være en regel for alt. Det er til at få pip af. Den der tankegang "det kommer der nok nogen og ordner for mig" det er ikke til at holde ud.

De konservative værdier er også langt hen ad vejen mine: at jeg vil have kontrol over mit liv, hvordan jeg bruger mine penge og at jeg tør tage et ansvar for de valg jeg tager .. dem skal vi have frem i lyset og have dem byttet ud med regelrytteriet og ansvarsfraskrivelse".

MARIA ER MOR TIL 3, GIFT MED JIMMY OG HAR EN SPÆNDENDE KARRIERE, HVOR HUN ER ANSAT SOM BYGHERRE OG PROJEKTLEDER I EN AF VORES NABOKOMMUNER

En anden af de konservative kerneværdier er at tage hånd om dem, som ikke kan selv. Det er også en værdi Maria har fået med hjemmefra af sin mor.

"Da jeg var barn, lærte min mor mig, at jeg altid skulle tage hånd om de svageste, var der en af skolekammeraterne, ingen ville lege med, så var det med garanti at min mor sørgede for, at der kom en legeaftale på plads. Det var helt naturligt, at ingen skulle føle sig udenfor og at man skal acceptere forskelligheder – der skal være plads til alle.

Kom der en invitation til en børnefødselsdag, og min mor opdagede der var nogen, der ikke var inviteret med, så blev der meldt afbud, for det gør man ikke. Det er noget jeg har taget med mig i voksenlivet".

"Jeg ønsker mig en forening, hvor der er højt til loftet. Det der gør det konservative folkeparti til noget særligt er, at man gerne må være uenige indenfor partilinjen.

Der er mange måder at være konservativ på og det skal vi have ført helt ud i vores lokale vælgerforening, Det er ved at debattere med nogen, som ikke er enige med dig, at man udvikler sig.

Vi skal have fjernet det støvede image, som de konservative har, og vise at vi er der. Vi skal ud og være synlige og vi skal vise, at vi er mange forskellige typer - noget som bestyrelsen i den grad afspejler".

Hvorfor trådte du ind i bestyrelsen?

Politik er lig med følelser, og det er helt normalt i funkisvillaen i Frederikssund, at der bliver "talt" med politikerne i fjernsynet og det skorter ikke på kommentarer i dagligstuen, når de politiske debatter er på sendefluden.

"Under valgkampen stod det mig klart, at det er ikke nok at sidde hjemme foran fjernsynet, eller brokke sig til venner og bekendte. Vil man have tingene anderledes, skal man ud i verdenen - der hvor man kan ændre ting".

Maria var kandidat til byrådet. Det var en oplevelse, som satte tankerne i gang.

"Under valgkampen var der en følelse af fællesskab, og jeg lærte mange spændende mennesker at kende, det synes jeg vi skal føre videre over i arbejdet med at drive en forening, så da chancen bød sig, slog jeg til"

Hverdagen byder ellers på nok at tage sig til. Maria er mor til 3, gift med Jimmy og har en spændende karriere, hvor hun er ansat som bygherre og projektleder i en af vores nabokommuner.

Og det er her sætningen "den største synd er ikke at gøre noget" kommer til sin ret, for i Marias professionelle virke, så er det en synd, ikke at gøre noget, for hendes arbejde har indvirkning på mange menneskers hverdag.

